

maatte leve endnu, saa ville Kjøbstæderne paa en eller anden Maade vise mig deres Taknemmelighed for min Bestræbelse (Munterhed). Jeg er fuldkommen overbevist derom, thi jeg har overalt seet, at hvor Handelskrøret er blevet frigtvet, der have Kjøbstæderne høvet sig, og hvor det ikke er frigtvet, der ere de blevne ved at være hovmodige Kjøbstæder.

N. N. Hansen: Jeg kan slutte mig til hvad den ærede Ordfører har udtalt. Naar der tales om, at det skulde være til et saa stort Tab for de Handelende i Byerne, naar Høkerne fik Lov til at kjøbe deres Varer, hvor de faae dem billigst, da har jeg seet tusinde Beviser paa, at Byerne ikke have Mangel, endskjøndt der ikke har været Mangel paa Høkere paa Landet. Naar der kun har været en enkelt Høker, saa er han bleven til en stor Mand, han er bleven til en Grosferer, og han har ikke kjøbt sine Varer i Byerne, hvilket derimod er Tilfældet med de Høkere, som have mindre Handel. Jo flere Høkere der er paa Landet, desto mere nærme de sig egentlig til Byerne. Jeg tror derfor, at det grunder sig i Brødnid, naar Høkerne i Kjøbstæderne frygte for, at Høkerne paa Landet skulde komme for nær ind paa dem. Naar jeg nu tager Loven for mig og betragter den som det, den skal være, saa forekommer det mig, at den kommer i Modstrid med sig selv. Lovens Hensigt er nemlig, at det skal være til Gavn for den Uformuende, at der kommer Høkere, hos hvem de kunde kjøbe deres Varer; men naar den samme Lov siger, at den Mand, som skal være Høker, faaer ikke engang saa megen Frihed som enhver Anden, der har Lov til at kjøbe sine Varer, hvor han vil, saa synes jeg, at der deri ligger en Modsigelse. Jeg tror derfor, at det vil være gavnligt, at der skeer en Forandring i saa Henseende.

Judenrigsministeren: Jeg maa dog maaffee tillade mig at gjentage en Bemærkning, om hvis Rigtighed jeg ikke tvivler, navnlig efterat Mindretallet ikke i denne Henseende har gjort nogen Modbemærkning, nemlig, at uagtet det ærede Mindretal i Motiverne bemærker, at der kunde være Grund til ved en ny Lov at forklare et Par enkelte Bestemmelser i den

ældre Lov og afhjælpe en Mangel ved den med Hensyn til dens Indflydelse paa en Deel af Hertugdømmet Slesvig, saa vil dog, netop naar Mindretallets Forslag antages, enhver Bestemmelse i denne Henseende savnes. Hvad iøvrigt Fleertallets Forslag angaaer, saa glæder det mig af den ærede Ordførers sidste Bemærkning at faae bekræftet, at Thinget ikke vil berede ham nogen Hjertesorg ved at forkaste Forslaget og slutte sig til Regeringens og Landstingets.

Formanden: Da ikke Flere have begjært Ordet, ere Forhandlingerne sluttede. Med Hensyn til Afstemningen skal jeg bemærke, at der først vil blive afstemt over Fleertallets Endringsforslag til § 1; hvis dette vedtages, ere de øvrige Forslag derved bortfaldne; forfastes det derimod, stemmes der over Mindretallets tvende Forslag; forfastes disse, vil der blive afstemt over det af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod) stillede Forslag, og til Slutningen over selve Paragraffen.

Man gif derpaa over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Fleertals Forslag:

Fra „indskrænktes saaledes“ i 3die Linie udgaaer Paragraffen; iftedetfor tilføies:

„og dets Kjøbstæder bortfalder.“
forkastedes med 50 St. mod 24.

2) Udvalgets Mindretals Forslag:

1ste Punktum af § 1 udgaaer,
forkastedes med 66 St. mod 7.

Som Følge af denne Afstemning bortfaldt det andet af Mindretallet stillede Forslag.

3) Forslag af Barfod:

§ 1, Linie 6 og 7 i Anhanget, udelades Ordene: „og Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg.“

forkastedes med 66 St. mod 1.